

viti to, kar smo zamudili v desetih letih in zato ne smemo izgubiti nobenega časa.

V nedeljo, dne 13. januarja, je predsednik vlade sprejel zastopnike inozemskih časnikov ter jim je dal izjavo o programu vlade. O časovnem značaju svoje vlade je rekel: »Brez dvoma je naša naloga, kakor se jasno vidi iz kraljevega proglasa, časovno omejena. Kraljevska vlada, kadar izvrši svoj glavni program, bo preučila in izvršila potrebne korake, da vpelje zdravo demokra-

cijo in ustavno življenje. Povdarjam, da je delo kraljevske vlade pripravljalega značaja ter energično demantiram vse vesti o kakšnih tajnih name-nih vladine politike. Ravnotako moram povdariti, da bo vlada v zunanjepolitičnem oziru z vso energijo nadaljevala dosedanje napore za ohranitev in poglo-bitev dobrih odnošajev z vsemi država-mi, zlasti s sosednimi državami, ker priznava kot temelj svoje politike obstoječe mednarodne obveznosti in po-godbe.

zar s svojim junaškim srcem? O njem ni sledi in glasu. Morda je tudi to junaštvo, pa cigansko.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Mussolini kot prerok. Gospodar Itali-je Mussolini se je razgovarjal te dni z ameriškimi časnikarji, katerim je podal za prihodnost sledeče prerokbe: Cilj Italije ni vojna, ampak pripravljenost. Leta 1935 bodo nastopile okolno-sti, po katerih bo potrebna izprememba sedajnega reda v Evropi. Usoda Madžarske se mora olajšati. Italija hoče si-cer mir, a je kot politik vedno pripravljena na vojno. Fašizem me bo (Musso-linija) dolgo preživel, ker še le tedaj, ko bo današnja mladina dorasla, bo Italija popolnoma fašistična.

Francoski ministrski predsednik je utrdil vladni položaj. Na Francoskem so doživljali v zadnjem času precej ostre notranjepolitične pretresljaje. Poinca-rejeva vlada si je zopet utrdila svoj po-ložaj s tem, da je zanjo v zbornici 325 glasov, proti pa 251 glasov.

Bolgarski vojni minister Vlkov podal ostavko. Ko so vznemirjali v zadnjih časih evropski mir bolgarski prekucu-hi, se je velikokrat imenovalo ime bol-garskega vojnega ministra, katerega so dolžili, da je na strani makedonstvuju-čih. Vlkov se je tudi upiral na vse kri-plje, da bi bil podal ostavko. Novejša poročila iz Bolgarije prinašajo vest, da se je Vlkov umaknil in da je imenovan za poslanika v Rimu.

Rumunija bo dobila večje zunanje po-sojilo, da si bo uredila svoj notranji fi-nančni položaj.

Prestol afganistanskega kralja zopet v nevarnosti. Smo že poročali, kako so se uprli proti novotarijam afganistan-skega kralja razna plemena. Za naprednost vneti kralj Amanulah je bil nekaj časa pred ustaši v veliki stiski. Kmalu se mu je posrečila večja zmaga nad na-sprotniki in časopisje je poročalo, da je zopet gospodar položaja v celem kra-ljestvu. Novejša poročila pa javljajo z vso resnostjo, da je prišlo v Afganista-nu do tako resnega ponovnega upora, iz kojega bo izšel, če ga bode preživel kralj, kot premaganec.

V Evropi mraz — v Avstraliji vroči-na. Po celi Evropi je pritisnil v zadnjih dneh mraz, kakoršnega ne pomnijo 30 let. Iz glavnega mesta Avstralije Sid-neyja pa poročajo, da je tamkaj tako visoka vročina, da užigajo preveč žgoči solnčni žarki poslopja.

Vlada spopolnjena.

Z odhodom zunanjega ministra g. dr. Voja Marinkoviča se je izvršila spopolnitev vlade. Za zastopnika zunanjega ministra je imenovan dr. Kosta Kumanudi, ki je obenem poštini minister. Ob-nem je obdržal tudi mesto komisarja beograjske občine. Za trgovinskega mi-nistra je imenovan dr. Mažuranič, od-vetnik iz Zagreba, ki izhaja iz stare ple-menitaške rodovine, ki je imela že svo-ječasno iz svoje srede bane, in velik up-liv v zagrebških umetniških krogih, v akademiji znanosti itd. Za zastopnika ministra za agrarno reformo je imeno-van minister za kmetijstvo dr. O. Fran-geš.

Nova vlada je torej sestavljena tako-le:

Predsednik ministrskega sveta in mi-nister za notranje zadeve: general Pera Živkovič.

Podpredsednik ministrskega sveta: Nikola Uzunovič.

Minister za promet: dr. A. Korošec.

Minister za zunanje zadeve: dr. Voja Marinkovič.

Minister za vojno in mornarico: ge-neral Stevan Hadžić.

Minister za vere: dr. Tugomir Alau-povič.

Minister za ljudsko zdravstvo: dr. U. Krulj.

Minister za socialno politiko: dr. M. Drinkovič.

Minister za trgovino: dr. Želimir Ma-žuranič.

Minister za pravosodje: dr. M. Srskič.

Minister za prosveto: Božidar Maksi-vovič.

Minister za finance: dr. Stanko Švr-ljuga.

Minister za kmetijstvo in zastopnik ministra za agrarno reformo: dr. Oton Frangeš.

Minister za javna dela: Stevan Sav-kovič.

Minister za pošte in zastopnik mi-nistra za zunanje zadeve: dr. Kosta Ku-manudi.

Minister za gozdarstvo in rudarstvo: Lazar Radivojevič.

*

Slovenska oblastna komisarja ime-novana. Za komisarja ljubljanske obla-stne skupščine in ljubljanskega obla-stnega odbora je postavljen dosednji ob-lastni predsednik dr. Marko Natlačen,

za komisarja mariborske oblastne skup-ščine in mariborskega oblastnega ob-ora pa dosednji predsednik dr. Josip Leskovar.

Člani oblastnih odborov — razrešeni svojih služb. Za komisarja oblastnih skupščin in oblastnih odborov v Mari-boru in v Ljubljani sta imenovana, ka-kor poročamo, prejšnja predsednika g. dr. Leskovar in dr. Natlačen. Člani ob-lastnih odborov pa so razrešeni svojih služb. Ministrstvo notranjih del ni pri-stalo na predlog, da bi se komisarju po-stavil ob stran posvetovalni odbor. Vse funkcije oblastne samouprave so se združile v osebni komisarij, ki ima vršiti posle oblastnega odbora in občinske skupščine.

Slovenec veliki župan v Beogradu. Za velikega župana beogradske oblasti je imenovan bivši veliki župan ljubljanski dr. Vilko Baltič.

Ukinjeni zakoni. V ponedeljek je kralj podpisal 4 zakone, s katerimi se ukinja: 1. dosednji volilni red za narodno skup-ščino, 2. zakon o volilnih imenikih, 3. zakon o volilnem redu za oblastne, sre-zke in občinske samouprave, 4. stalnost uradnikov.

Pribeževanje je izginilo! Pod tem naslo-vom piše splitski list »Jadran«: »Kot kristjani ne želimo hudega nobenemu, tudi ne gospodu Svetozaru Pribeževiču, ki je sicer v nekoliko letih toliko škode prizadel državi, posebej še nam Hrvat-om. Kot javno glasilo pa ne moremo, da ne bi zabeležili značilni pojav. Dok-ler je za časa »krvave« vlade bil notra-nji minister »krvavi« duhovnik Korošec, se vsa »hrvatska javnost« ni mogla dovolj načuditi junaštvu boritelja Sve-tozara, ki je s svojimi dolgimi in boje-vitimi izjavami tudi večkrat na dan šel neustrašeno v boj z željo, da vlado in vladavino zruši. A sedaj? Ljudje se ču-deč vprašajo: Kam pa se je djal Sveto-

ZA NEDELJO Sv. Anton Puščavnik.

Spominski dan 17. januar.

Rojen je bil sv. Anton leta 251 po Kr. v vasi Koma v Srednjem Egiptu. Starši njegovi so bili zelo premožni, a še bolj verni in pobožni. Vzgojali so svoja dva otroka k bogaboječnosti, skromnosti in preprostemu življenju. Posebno so pa-zili, da nista prišla v stik s takimi otro-ki, ki bi ju utegnili pokvariti.

Ko je bil Anton star 20 let, sta mu u-mrla oče in mati. Ostalo mu je ogrom-

no posestvo in drugo bogastvo ter pre-cej mlajša sestra, za katero je moral skrbeti. Ko je pa slišal nekega dne v cerkvi evangelijske besede Kristusove: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj vse, kar imaš, in daj vse revežem, pa pridi in hodi za me noj, in boš imel zaklad v nebesih.« Ne-kaj časa se je bojeval sam s seboj, nato pa je svoje veliko premoženje deloma razdelil med uboge, deloma pa prepu-stil sestri, ki jo je dal v vzgojo v zavod pobožnih devic. Sam pa je šel v kraj, ne-koliko oddaljen od njegove domačije in je začel tam samotarsko življenje.

Z vso resnostjo se je trudil, da bi se priboril do kolikor mogoče popolnega življenja. A kmalu so se pojavile velike težave. Njegove misli so mu začele neprenehoma uhajati nazaj v pretečeno življenje. Očital si je, da je zapustil sestro, za katero bi moral skrbeti sam. Vedno mu je hodilo na misel premoženje, ki ga je zapustil, njegova imenitna rodbina, dobra jed in pijača, ki bi jo lahko imel, razna razveseljevanja, ki bi si jih lahko privoščil. Govorila mu je skušnjava, kako težko se je priboriti do čednosti, kako je slabotnega zdravja, kako je še mlad in da bo predolgo trajalo to ostro življenje. Razven tega se mu je vlegel na dušo nek mrak in neka žalost, ki sta mu jemala veselje do vsakega truda za popolno življenje.

Dalje časa so trajale te skušnjave, a z gorečo in stanovitno molitvijo jih je mladi puščavnik naposled premagal. A namesto teh so se pojavile kmalu druge — najhujše zoper čistost. Anton se je boril zoper nje z molitvijo, s postom, posebno pa s premišljevanjem poslednjih reči. Radi teh skušnjav so začeli slikarji slikati sv. Antona z živaljo, ki je znamenje nečistosti. In ker ima sv. Anton na svojih podobah to žival, so ga začeli častiti kot priprošnjika za srečo pri domačih živalih.

Sv. Anton je prestal tudi to preizkušnjo sijajno. Po prestanih bojih se je umaknil še dalje v puščavo, da bi se, čisto sam, še tesneje združil z Bogom. Videl je samo ljudi, ki so mu prinašali ob določenih časih hrano, a govoril tudi z njimi ni nič.

Dvajset let je preživel tako, najrajše bi tako ostal še tudi zanaprej, a ljudje so začeli kar trumoma prihajati k njemu, da bi se naučili od njega popolnega življenja. Mnogi so se od njega vrnili zopet v svet in so tam svetili kakor luč na svetilniku, tako n. pr. veliki škof sv. Atanazij. Drugi pa so ostali pri njem v puščavi. Tem je bil učitelj in voditelj, ki jim je dajal navodila za njihovo življenje. Nič jim ni zapisal, samo ustno jih je učil, še bolj glasno je govoril njegov zgled a oni so se zavezali, da hočejo biti pokorni njegovim naukom. Posebno rad je bodril svoje učence k junaškemu boju zoper skušnjave in jim je večkrat govoril: »Verujte meni, boji se satan molitve, posta, radovoljnega uboštva, del usmiljenja, ponižnosti, posebno pa goreče ljubezni do Kristusa Gospoda.«

Dvakrat se je vrnil sv. Anton iz puščave v svet. Prvič, ko je izbuknilo pod cesarjem Maksimom Daja krvavo preganjanje kristjanov. Takrat je hitel v veliko mesto Aleksandrija, da je kristjane osrčeval, jih tolažil in jim stregel. Upal je tudi za sebe pridobiti mučeniški venec. A predno je to dosegel, je preganjanje prenehalo in Anton se je vrnil zopet v puščavo. Zapustil jo je zopet, ko se je pojavila kriva vera Arijeva, ki je trdil, da Kristus ni pravi božji Sin, temveč najodličnejša božja stvar. In Arijanci so raztresli govorico, da je tudi Anton na njihovi strani. Ko mu je to sporočil njegov učenec Atanazij, je več kot 100letni starček še enkrat zapustil svojo puščavo in je v Aleksan-

driji tako govoril, da je vse poslušalce utrdil v pravi veri.

Kmalu po svoji vrnitvi v puščavo je umrl, star 105 let. Njegov življenjepisec sv. Atanazij pripoveduje zelo značilno, da je imel sv. Anton do svoje smrti bistre oči, dobro ohranjene zobe, krepko hojo, telo močno in dobro ohranjeno, veliko bolj, kakor če mu mehkužno strežejo in mu vse dovoljujejo.

Veliko čast uživa sv. Anton med nami. A naj bi ga ne častili samo kot priprošnjika v gospodarskih zadevah, veliko bolj naj bi bili častilci in posnemovalci njegovega duha. Sv. Anton je bil velik boritelj proti mehkužnemu, strastnemu življenju svojega časa. Tega duha nam je treba zopet danes. Ko je živel sv. Anton, je hotel ta poganski duh greha in najnižjih strasti še obdržati oblast nad ljudmi, danes pa se hoče ta poganski duh na novo vrniti med nas in dobiti novo moč nad današnjim življenjem. Koliko je že tega duha, ki se ne zmeni nič več za Boga, za njegove nauke in zapovedi, ki hoče služiti in ugajati samo strastem. Kako se ta duh vedno hujše zajeda v naše življenje in se mi tega niti ne zavedamo, čeravno gledamo vsak dan žalostne sadove tega mišljenja.

Pa je tudi za nas zapoved to, kar vidimo pri sv. Antonu: Bežati pred tem življenjem. Ne moremo bežati v samoto, a naše duše naj bežijo pred tem mišljenjem in naj se ne dajo premotiti od njega. Posebno pa nekaj! Sv. Anton je velikokrat govoril svojim učencem, da daje človeku največ moči proti napačnemu življenju ljubezen do Kristusa Gospoda. To je prav velike važnosti pri vzgoji otrok, pri vzgoji doraščajočega rodu, ki bo moral izvojevati velik boj proti novodobnemu poganskemu življenju. To naj bi bil temelj in vrhunec krščanske vzgoje, da naveže otroka na Kristusa z molitvijo, s službo božjo, posebno pa z večkratnim sv. obhajilom. Sicer danes lahko večkrat slišite in citate: »Kaj potrebuje človek molitev, cerkve in vsega tega! Lahko je tudi brez tega dober in pošten. Treba mu je povedati, da je poštenost lepa, dostojna, da je koristna, zdrava, pa zdostuje.« Pa to drži samo na mrtvem papirju, živo življenje pa je drugačno. Ko prihajajo viharji, ko buta ob mlado srce s svojo močjo ljuta strast, takrat nič veliko ne pomaga misel na dostojnost, na korist, na zdravje, takrat zmagajo najlažje oni, ki ljubijo Kristusa, se ga oklepajo, črpajo iz njega svojo moč.

*

Izredno sveto leto. Ob priliki 50letnice mašništva je proglasil papež z apo-

stolsko odredbo novo izredno sveto leto, ki se je začelo dne 6. januarja, na dan Svetih Treh kraljev in bo trajalo do konca leta 1929. Papež si je vzel kot vzorec odredbo papeža Leona XIII. Popolni odpustek dobijo oni, ki dvakrat na dan obiščejo velike bazilike v Rimu in tam prosijo za spreobrnitev grešnikov, za odpravo krivoverstva, za mir in za večje blagostanje in svobodo katoliške Cerkve in njenega poveljarja. V tem izrednem svetem letu se sicer ne bodo slovesno odprla in zaprla sveta vrata, zato pa je predvidena vrsta drugih ravnotako svečanih ceremonij. Tako se bo spomlad in jeseni vršilo v cerkvi sv. Petra več sijajnih proglašenj blaženih, maja in junija pa bodo številna romanja iz inozemstva. Slavnostni odbor organizira tudi več drugih cerkvenih slavnosti. Ker se v letu 1929 pričakuje tudi rešitev rimskega vprašanja — bo gotovo tudi ta pomembni dogodek povod za izredne slovesnosti.

Dobrodelne ustanove po svetu. Pred kratkim je izšla statistika vseh dobrodelnih naprav po celem svetu. Po tej statistiki imajo te naprave te-le oddelke: 1. Pomoč starim in bolanim. Ta oddelek zdrži 15.700 zasebnih bolnic s 752.000 postelj in 135.000 oseb, ki so na pomoč bolnikom. 2. Odgojni zavodi. Število zavodov 13.400, osebja 270.600. 3. Pomoč napol bolanim. Zavodov je okrog 96.300, osebja 70.000. Povprečni dnevni obisk od strani bolnih okrog 2.389.600. 4. Pomoč revnim družinam. Število vseh naprav 140.000. Število katoličanov, ki sodelujejo pri teh napravah, je: redovnikov 32.000, redovnic 150 tisoč, zdravnikov 120.000. Tako se vidi, da imajo katoličani pri dobrodelnih napravah zelo velik delež.

Žalostna doslednost. O znanem francoskem ministru Combes-u (Komb) pripoveduje nek častnik sledeče: Combes-ova žena je nevarno zbolela. Mož gre, da bi ji pripeljal duhovnika. A hči njegova, ki je bila pravi otrok svojega očeta, začne kričati na ves glas: »Kaj, po duhovnika? Ne, nikdar! Nikdar ne bo prestopil duhovnik praga naše hiše.« Combes jo je miril: »Nehaj vendar. Tvoja mati in jaz sva si pred najino poroko dala besedo, da bova v slučaju smrtne bolezni oskrbela eden drugemu duhovnika. Naj izkažem tvoji materi to uslugo.« — »Kaj«, odgovarjala je hči, »vi ste me vzgajali v zaničevanju do vseh teh stvari, in sedaj hočete, da bi tak človek prišel v našo hišo! Nikdar ne!« In oče se je moral vdati svoj hčerki in žena je umrla brez svetih zakramentov.

NAŠA DRUŠTVA

Sv. Anton v Slov. gor. Društvo starih vojakov in invalidov pri Sv. Antonu v Slov. gor. ponovi na Antonijevo nedeljo, dne 20. t. m. Finžgarjevo igro s petjem »Divji lovec«. Po prireditvi prosta zabava v Altovi gostilni. Sodeluje godba na pihala. Vsa sosednja društva in splošno vsi ste iskreno vabljeni!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukajšnja mladina

priredi v nedeljo, dne 20. t. m., popoldne po večernicah, dve igri vesele vsebine in sicer: »Zob za zob« ter »Če sta dva«. Čisti dobiček je namenjen skladu za revne učence. Ljubitelji mladine priskrbo vabljeni!

Veržej. Dekliška zveza priredi v nedeljo, dne 27. januarja, v Marijanišču dve burki in sicer: »Klepetulje« in »Kaznovana nečimernost«. Začetek takoj po večernicah.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 27. januarja popoldne po večernicah v Slomškovi dvorani igro »Zapravljevec«, čarobno pravljico v osmih slikah. Te-